

[Indenrigsministeren.]

kommunerne at lægge et fornuftigt budget, som de har gjort hidtil. For under de hidtil gældende regler må hver kommune vide, at hvis den forhøjer budgettet og der ikke er betydelig stigning i indtægterne, må det føre til en skattestigning, og nøjagtig det samme kommer til at gælde nu: lægges der et højt budget, må selvfølgelig den samlede skatteudskrivning blive noget større. Jeg tror derfor, kommunerne vil udvise nøjagtig den samme samvittighedsfuldhed, hvis man kan bruge det udtryk, som de har gjort under de nugældende regler.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mente, det ikke var alle kommuner, der ville give skattelettelse til kompensation for de øgede ejendomsskatter. Vi kan sige det sådan, at hvis kommunen lægger sit budget fornuftigt, må der under alle forhold enten blive en skattelettelse eller også en mindre forhøjelse af de personlige skatter, end der ellers ville være blevet. Det er ikke til at komme uden om, hvordan man så vender og drejer det.

Det ærede medlem kom også ind på spørgsmålet om, hvorvidt rateskalaen var retfærdig eller ikke. Nu har man hidtil i Københavns kommune haft denne rateskala. Før lovforslagets fremsættelse overvejede vi, hvorvidt man kunne få ensartede regler, enten sådan at rateskalaen skulle indføres også i købstæderne, eller at man skulle indføre den nu for købstæderne foreslåede ordning også i København og omegnskommunerne.

Vi kom til det resultat, at det ville være rigtigst at gøre det, som det nu er gjort, idet man jo, selv om man laver en vis skatte-reform, så dog må sørge for, at der bliver en passende overgang, og at der ikke bliver alt for store omvæltninger for de forskellige kommuner. Efter de beregninger, vi gjorde, ville det netop stille sig sådan, at skulle vi gennemføre rateskala for alle købstædernes vedkommende, ville det medføre ret store forandringer og forskydninger i forhold til det nuværende system, og på samme måde ville ordningen med en fælles procent i København og omegnskommunerne — særlig i København, men også på Frederiksberg — medføre store forandringer. Jeg kan godt sige, hvad det er, der bevirker dette; det er, at der i købstæderne ikke findes et så

betydeligt antal større indkomster, for hvilke en rateskala ville komme til at virke, som der findes i København og i de øvrige hovedstadskommuner, hvor man har et meget betydeligt antal store indtægter. Jeg mindes de 310 millionærer i Gentofte, som vi for nylig hørte om. Det er klart, at hvor der er mange store indtægter, virker rateskalaen netop på den måde, at disse store indkomster gennem den progressive beskatning får en ekstra beskatning, som der ikke ville være samme grundlag for at opnå ved at gennemføre rateskalaen i købstadskommunerne, og det er altså grunden til, at man har disse to forskellige beskatningsformer.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var dernæst inde på, at huslejen ville medføre forøgede udgifter. Men forøgede huslejer er jo ikke forøgede skatter. Det betyder selvfølgelig forøgede udgifter for lejerne, at de får en forhøjelse af huslejerne, men det ærede medlem fremstillede det omtrent sådan, at hvis vi havde lavet bestemmelserne noget anderledes og ikke havde forøget ejendomsskatterne, var følgen blevet, at lejerne var kommet til at betale det samme i husleje, sådan forstod jeg ordføreren for det konservative folkeparti og for venstre. Man ville altså være kommet til at betale den samme forhøjelse i huslejen, men man havde ikke fået nogen nedsættelse af den personlige skat. Derfor mener jeg, at vi må vist helst, når vi nu drøfter skatterne, holde husleje-forhøjelsen udenfor og ikke give os til at drøfte dette spørgsmål igen. Det er i hvert fald sådan, at hvis man ikke havde fået de forhøjede ejendomsskatter, havde det været rigtigst, at lejerne ville have fået en betydelig større udgift. Nu er det sådan, at de, som bebor de mindre lejligheder, får en skattelettelse, som nogenlunde modsvarer den husleje-forhøjelse, som de får ifølge huslejelovgivningen.

Det ærede medlem hr. Axel Sørensen omtalte det forhold, at efter lovforslaget skal ligningen stadig væk fremlægges i de landkommuner, som beholder den hidtidige ordning. Det er jo rigtigst. Hvorvidt vi kan gå til at lade være med at fremlægge ligningslisterne i disse landkommuner, skal jeg ikke kunne sige på stående fod, det kan man jo drøfte i udvalget. Det, der har gjort, at man før i tiden har forlangt, at ligningen skulle fremlægges, var dette, at det hed, at